

Fortjenesten bliver her 2 mill. kr. og den særlige indkomstskat 1 mill. kr. efter lovforlaget. Hr. Knud Tholstrups omregninger fører til en „reel kapitalvinding“ på ÷ 0,4 mill. kr. (altså et tab) og en skat på 0,6 mill. kr. Hr. Tholstrup mener herefter, at lovforlaget fører til en konfiskation på 1 mill. kr. i dette eksempel.

Efter hr. Knud Tholstrups opfattelse bør de virkninger, han belyser i eksempel II-IV, undgås. Det tænker hr. Tholstrup sig gennemført ved, at man bruger investeringsårets kroneværdi som grundlag for skatteberegningen.

Til det anførte skal finansministeriet bemærke, at ordningen forudsætter, at man kan angive et egnet mål for skatteyderens tab som følge af pris- og indkomstudviklingen i en given periode. Dette forhold stiller sig imidlertid så forskelligt i de enkelte tilfælde, at en sådan regel ikke kan anses for praktisk gennemførlig. I et meget stort antal tilfælde er udviklingen i en periode, hvor

pris- og indkomstniveauet stiger, nemlig ikke ensidigt til ulempe for virksomhederne og deres indehavere. Selv om en nedgang i pengeværdien giver virksomheden et tab på aktivsiden, vil faldet i pengeværdien nemlig ofte give virksomheden en fordel i dens egenskab af låntager. Tænker man sig for eksempel, at en væsentlig del af anskaffelsessummen for skibet i hr. Knud Tholstrups eksempler er finansieret ved hjælp af et 10-årigt lån, er det ikke skibets ejer, men långiveren der lider tab ved faldet i pengeværdien.

Det kan nævnes, at spørgsmålet om at tage pris- og indkomstudviklingen i betragtning ved beskatningen efter § 2, nr. 2, i lov om særlig indkomstskat, jfr. afskrivningslovens § 29, er omtalt i afskrivningsudvalgets betænkning om afskrivning på bygninger m.v. (betænkning nr. 478/1968). Et flertal i udvalget var enige om ikke at stille forslag om en sådan ordning, jfr. betænkningen side 25.